

தமிழர்களின் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. எப்போதும் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று வரும் போது நம் நாட்டுப் பண்களும், அவர்களது பொட்டும், தாலியும், உட்கைகளும் தான் அலசப்படுகின்றன.

ஏன் எமது நாட்டு ஆண்களுக்கென்று கலாச்சாரம் பண்பாடு எதுவுமே இல்லையா?

கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது அங்கு எத்தனையோ விடயங்கள் அடங்குகின்றன. ஆனால் எமது பட்டினம் பட்டினங்களும், ஒட்டுவெட்டுக்களும் பண்களின் பொட்டும், தாலியும், உட்கையும் தான் விவாதத்துக்கான கருக்கள் என்று சொல்லிக் கதைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன.

அதையும் தாண்டிப் போவதானால் பண்களின் மறுமணம் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஆனால் ஆண்களின் மறுமணம் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆண் மறுமணம் செய்து கொள்வது அதிசயமான விடயமே இல்லையாம். மனைவி இறந்த வீட்டுக்குள்ளேயே அவனுக்கு மறுமணம் பேசி, அவனது மனைவியின் தங்கையைபோல் அல்லது உறவுப் பண்ணையோ நிச்சயித்து விடுவார்கள். ஏனென்றால் அவன் ஒரு ஆணாம். அவனுக்குத் துணை தேவையாம்.

ஆனால் பண்ணைக்கு மட்டும் கணவன் இறந்தவுடன் பொட்டை அழித்து, தாலியைக் கழற்றி, வளையச் சலே உடுத்த வதைத்து, 'இனி உனக்கு ஆசாபாசம் எதுவுமே வரக்கூடாது' என்று சொல்லி, மட்டையில் தள்ளி விடுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவன் ஒரு பண்ணை. அவனுக்குத் துணையை தேவையில்லையாம். ஆசையை வரக்கூடாது. இனி அவன் இறக்கும் வரை தனிமதைத் தீயில் வெந்து துடிக்க வேண்டாமாம்.

இது என்ன நியாயம்?

ஆண்க்கும் பண்ணைக்கும் என்று இப்படி வெவ்வேறு கலாச்சாரத்தையோ பண்பாட்டையோ உருவாக்கியது யார்?

பண் ஒன்று பிறந்து விட்டாலே பொன் வேண்டாம், பொருள் வேண்டாம், அவளை நல்லவன் கையில் கொடுத்து விடவேண்டாம். என்று சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள் பற்றோர்கள். தமது ஆசைகளைக் குறைத்து, தேவைகளைத் தவிர்த்து அந்தப் பண்பிள்ளைக்காகச் சமீபக் கத்தொடங்கி விடுவார்கள். முக்கியமாக ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பண்ணைப் பற்றவர்கள் மிகவும் பரிதாபத்துக்கு உரியவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

ஆசை ஆசையைப் பண்ணைப் பற்று விட்டு அவளது ஒவ்வொரு வளர்ச்சியிலும்

அடாவடித் தனங்கள் புகுத்தப்பட்டும், கலாச்சாரம் பண்பாடும் என பதற்கு என்ன அர்த்தங்கள் என்று திரியாமலே பண்கள் மலே திணிக்கப்பட்டாள் என. கலாச்சாரம், பண்பாடும் என்ற பெயரில் எமது பண்கள் அடக்கப்பட்டுகின்றனர். அடிமையே பட்டத்தப்பட்டுகின்றனர்.

முதலில் எமது கலாச்சாரத்தில், பண்பாட்டில் புகுத்தப்பட்ட அடாவடித் தனங்கள் களையப்பட்டும், தவேயான நல்ல புதிய விடயங்கள் புகுத்தப்பட வேண்டும்.

கொட்டும் பணியில் சலேவை அணிவதுதான் எமது பண்பாடும் என்று சொல்லிச் சலேயை உன் சலெல்ல முடியுமா? அல்லது ஆண்களால் வடேடியை உன் சலெல்ல முடியுமா?

சில விடயங்கள் காலத்துக்கறேப் நரேத்துக்கறேப் இடத்துக்கறேப் மாறத்தான் வேண்டும். கலாச்சாரம் என்ற முறையில் கட்டிக் காக்க எம்மிடம் வேறு எத்தனையோ நல்ல விடயங்கள் உள்ளன. அவகைகைக் கட்டிக் காப்போம்.

ஐயோ...?

1999

ஐயோ...? - ஐயோ...? (உலகப்பண்கள் தினம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி - 8.3.2000)

ஐயோ...? - ஈழமுரசு - பாரிஸ் (20-26 சித்திரை-2000)

[மின்னில் - நாளைய பண்கள் சூயமாக வாழ... \(March 2016\)](#)

[Comments](#)